

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคพลังประชาชน

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคพลังประชาชน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๘/๒๕๕๑ ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคพลังประชาชน ดังนี้

นโยบายพรรคพลังประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๑

พรรคพลังประชาชน ได้รวบรวมสาระสำคัญที่เป็นปัญหาของประชาชนมาจัดทำขึ้นเป็นนโยบายของพรรคทั้งหมด ๑๐ ด้าน โดยในแต่ละด้านนั้น พรรคได้เตรียมจัดทำมาตรการรองรับที่สามารถปฏิบัติในด้านการแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อพัฒนาประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาวไว้สำหรับการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคต่อไป โดยสรุปสาระสำคัญของนโยบายในแต่ละด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีมาตรการเพื่อพัฒนา ระบบพรรคการเมือง และนักการเมืองของประเทศให้มีความรู้ ความสามารถมีประสิทธิภาพ

ศักยภาพ คุณธรรม จริยธรรม ความจริงใจ ความเสียสละ และความอดทน ในการเป็นนักบริหาร และนักปกครองที่ยึดมั่นในอุดมการณ์อย่างแท้จริง เพื่อให้เป็น พรรคการเมืองตัวอย่าง ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทางการเมืองที่เป็นประโยชน์ ต่อประเทศชาติและประชาชน โดยไม่หวังผลประโยชน์ตอบแทนต่อตน หรือกลุ่ม ของตนเป็นหลัก

๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการ ให้เกิดการกระจายอำนาจ การปกครองสู่ท้องถิ่นอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดการพัฒนาได้เท่าเทียมกันอย่างทั่วถึง

๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้มีการพัฒนาประสิทธิภาพ และโครงสร้างระบบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อให้มีความเป็นธรรมในการปฏิบัติงาน ทั้งต่อข้าราชการประจำและประชาชนทั่วไป

๑.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข และหามาตรการเสริมสร้างให้ประชาชนทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัย มีความรู้ ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกทางการเมืองสูง รู้จักสิทธิ และหน้าที่ ของตนเองตลอดจนการปฏิบัติตนต่อผู้อื่น ด้วยการเสียสละ และมีความรับผิดชอบ ต่อแผ่นดิน

๑.๖ รับฟังปัญหาความเดือดร้อนต่างๆ ของประชาชนในทุกๆ ด้าน ทุกๆ กลุ่ม และทุกๆ คน เพื่อนำมาวิเคราะห์สาเหตุแห่งปัญหา และหาวิธีการ ในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนโดยเร็วที่สุด ภายได้เหตุผลและความถูกต้อง ประกอบกับ การตัดสินใจปัญหาโดยสันติวิธีและมีความยุติธรรมโดยทั่วกัน

๑.๗ เผยแพร่ความรู้ และทำความเข้าใจให้กับประชาชนทั่วประเทศ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจในเรื่องรายละเอียดของวิธีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทุกระดับ อย่างชัดเจน

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ การคลัง

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผลิตผลทางภาคเกษตรกรรมของไทย ให้เป็นสินค้าส่งออกที่มีคุณภาพระดับสากล จนเป็นที่ยอมรับและต้องการของตลาดโลก

๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนเห็นความสำคัญ และมีโอกาสปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญต่างๆ อาทิ ไม้สัก และอื่นๆ ตลอดจนพืชผักในครัวเรือน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และเป็นการหารายได้เสริมอีกด้วย

๒.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดมาตรการให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมทุกประเภทที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดการเสียดุลทางการค้ากับต่างประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมในครัวเรือนหรือท้องถิ่น อุตสาหกรรมหนักบางประเภท อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมด้านบริการและอื่นๆ

๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันให้มีเมืองท่าปลอดภาษี และเมืองท่าขนส่งสินค้านานาชาติภายในประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยได้เป็นตัวแทนของภูมิภาคเอเชีย ในเรื่องการคมนาคมขนส่งสินค้าต่างๆ ที่ไม่เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติในแต่ละด้าน โดยให้ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนที่จะได้รับเพื่อการพัฒนาประเทศเป็นสำคัญ

๒.๕ ส่งเสริม สนับสนุน จัดมาตรการในการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเศรษฐกิจ การเงิน การธนาคาร กับประชาชนทุกระดับให้ทั่วถึงและถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนรู้ และเข้าใจในการจัดการด้านเศรษฐกิจทั้งแบบมหภาคและจุลภาค ตลอดจนให้ได้รับรู้ถึงบทบาท หน้าที่ และความสำคัญของตนเองในการมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศไปพร้อมๆ กับรัฐ ด้วยระบบที่สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการเข้าใจ

๒.๖ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีทุกประเภทของประเทศใหม่ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน และเกิดความ เป็นธรรมกับประชาชน อย่างแท้จริง โดยสร้างระบบที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน กับประชาชน สร้างความพึงพอใจให้อยู่ในระดับที่ประชาชนไม่หลีกเลี่ยงการจ่ายภาษี เพื่อพัฒนาประเทศชาติ และรัฐจะต้องมีมาตรการในการดำเนินการใช้จ่ายภาษีของ ประชาชนในการพัฒนาประเทศอย่างคุ้มค่า และทั่วถึงกันทั่วประเทศ

๒.๗ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความตื่นตัว ทางธุรกิจ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อลดปัญหาคนตกงาน และลดการขาดดุลทางการค้า ตลอดจนเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน และเป็นการหารายได้เป็นเงินตรา ต่างประเทศจากชาวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวอยู่ในประเทศไทย หรือสิ่งสินค้าของคนไทย ภายใต้อำนาจที่ว่า “ประเทศไทยไม่เคยหลับ” หรือ “ประเทศไทยตื่นตลอด ๒๔ ชั่วโมง”

๒.๘ วางแผนและแก้ไขปัญหาการจราจรให้คล่องตัว เพื่อลดการสูญเสีย น้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองเวลาและเผาผลาญเงินของประชาชนอย่างไร้คุณค่า ตลอดจนจะสามารถสร้างบรรยากาศในการลงทุนจากชาวต่างประเทศได้หากการจราจร ไม่ติดขัด

๓. นโยบายด้านสังคม กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๓.๑ ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการพัฒนาโครงการที่เป็นปัจจัยองค์ประกอบ พื้นฐาน ในชีวิตประจำวันของประชาชนให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ทั่วทั้งประเทศ เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งจนสามารถพึ่ง ตนเองได้ และมีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศ อีกทั้งยังสามารถดูแลช่วยเหลือผู้ด้อย

โอกาสในชุมชนของตน และเกื้อหนุนซึ่งกันและกันระหว่างชุมชนได้ เพื่อเป็นการลดช่องว่างของสังคม อันมีผลต่อการลดปัญหาของสังคมด้านอื่นๆ โดยใช้ระบบแบบเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างมีคุณธรรม ผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชาชน

๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหาวิธีการพัฒนาประเทศให้เป็นแบบยั่งยืน คือประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ โดยรัฐเป็นผู้สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการอำนวยความสะดวก และการบริการต่างๆของประเทศที่เป็นปัจจัยหลักให้กับประชาชนอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

๓.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการที่เน้นกิจกรรม และการปฏิบัติงานที่มุ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพในแต่ละด้าน โดยเน้นภาพรวมของประชากรเป็นหลักสำคัญ

๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีมาตรการในการพัฒนาชุมชนแออัดในด้านสถานที่ สาธารณูปโภค ความสะอาด สุขอนามัย การศึกษา และคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ เพื่อให้เด็กเยาวชนและประชาชนในชุมชนแออัดมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในทุกๆ ด้าน

๓.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีมาตรการป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด อาชญากรรม โรคภัยไข้เจ็บ ภัยธรรมชาติ และอุบัติเหตุด้านต่างๆที่เกิดขึ้นกับประชาชนในประเทศ

๓.๖ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาชน และประเทศ ให้มีการจัดเก็บข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน ทันสมัย สามารถนำมาใช้วิเคราะห์สำหรับการตัดสินใจในการพัฒนาและการบริหารประเทศได้อย่างถูกต้อง ตรงกับปัญหาและความต้องการที่แท้จริง ของประชาชนทุกระดับ

๓.๗ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้สื่อมวลชนทุกแขนง ทั้งของรัฐ และเอกชนมีอิสระต่อความคิดสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ เป็นตัวอย่างที่ดีในการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการพัฒนาประเทศ และสร้างเวทีทางความคิดของประชาชนในทุกๆ ด้านอย่างมีคุณธรรม

๓.๘ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการปรับปรุง แก้ไขกระบวนการ ยุติธรรม และด้วยทกกฎหมายให้มีความเด็ดขาด บริสุทธิ์ ยุติธรรม เหมาะสมกับ สถานการณ์ในปัจจุบัน และส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการดังกล่าว มีคุณภาพ และคุณธรรม เพื่อประโยชน์สุขที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนอย่างแท้จริง โดยผู้กระทำผิด จะต้องได้รับการลงโทษจริง และผู้บริสุทธิ์จะได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๙ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชน

๔. นโยบายด้านการศึกษา วัฒนธรรม และการกีฬา

๔.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้เด็ก เยาวชน ที่จะเป็น ประชากรรุ่นใหม่ของประเทศ ได้รับการศึกษาในภาคบังคับของรัฐจากฐานเดิม ที่จะเริ่มเป็น ๑๒ ปีให้ได้มาตรฐานเป็น ๑๕ ปี โดยเร็วที่สุด อย่างมีคุณภาพ โดยเป็น การศึกษาแบบให้เปล่าหรือเรียนฟรี ซึ่งรัฐจะต้องมีบทบาทในการสนับสนุนงบประมาณ ให้ประชาชนตามสัดส่วนทั้งในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน เพื่อเป็นการประหยัด ค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองให้มากที่สุด

๔.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้ระบบการศึกษาของไทย มีคุณภาพที่ได้มาตรฐานเท่าเทียมกันทั่วประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงระบบ

การเรียน การสอนหลักสูตร เนื้อหาวิชาจริยธรรม และจรรยาบรรณของครูผู้สอน สถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการจัดระบบโรงเรียนแบบชุมชน หรือโรงเรียนใกล้บ้าน อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอย่างแท้จริง โดยจะนำวิธีการสร้างโรงเรียนแม่แบบขึ้น สำหรับสร้างรูปแบบมาตรฐานในการพัฒนาครู วิธีการเรียนการสอน วิธีถ่ายทอดความรู้ หลักสูตร เนื้อหาวิชาและอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนทั่วประเทศ

๔.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และให้ประชาชนทุกเพศทุกวัย มีการศึกษา ในทุกๆ ด้านโดยผ่านสื่อต่างๆ ซึ่งเป็นแบบของการศึกษาดตลอดชีวิต เพื่อให้ประชาชน มีความรู้ ความเข้าใจที่จะไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้

๔.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ของประเทศให้มีความรู้ ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ภาษา ต่างประเทศที่สำคัญ โดยให้มีมาตรฐานเท่ากับนานาชาติ เพื่อสอดคล้องกับการ เป็นสังคมประชากรโลก

๔.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการอนุรักษ์ เผยแพร่ วัฒนธรรมของไทยที่งดงาม รวมทั้งโบราณสถานต่างๆ ให้ดำรงอยู่อย่างถาวร และ เป็นที่รู้จักแพร่หลายกับประชาชน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ ร่วมกันกับนานาชาติ

๔.๖ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้อง ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาประเทศให้กับประชาชน เช่น การมีวินัย ของคนในชาติการยึดมั่นในคุณธรรม ศีลธรรม และจริยธรรม ตลอดจนการมีความ รับผิดชอบต่อส่วนรวมและอื่นๆ

๔.๖ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้ประชาชนเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อรักษาสุขภาพ ซึ่งมีผลต่อเนื่อง ในการพัฒนาให้เป็นนักกีฬาระดับจังหวัด หรือเป็นมืออาชีพระดับชาติ เพื่อเป็นการ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๕. นโยบายด้านสาธารณสุข

๕.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการพัฒนาประสิทธิภาพ และคุณภาพในการดำเนินงานของสถานพยาบาลของรัฐทั้งในระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อให้บริการ ประชาชนทุกระดับได้อย่างเท่าเทียมกัน

๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการเพิ่มงบประมาณ และพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ของประเทศ โดยให้มีความรู้ ความสามารถ ได้มาตรฐาน และมีเพียงพอกับความต้องการของประชาชน รวมทั้งการพัฒนา สาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ให้ได้มาตรฐานสำหรับประชาชนด้วย

๕.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการพัฒนางานวิจัย ทางการแพทย์ทุกประเภท เช่น การผลิตยาเพื่อใช้ภายในประเทศ และส่งออก โดยเฉพาะยาสมุนไพรไทยเป็นต้น

๕.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการ ในการให้บริการ และ เห็นความสำคัญ ของการใช้สิทธิเกี่ยวกับบัตรสาธารณสุข และบัตรประกันสังคม ได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งการให้สวัสดิการแก่ ผู้สูงอายุในด้านการรักษาพยาบาล และ สุขภาพอนามัย

๕.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการ ในการให้ความรู้ และ การปฏิบัติตนให้ถูกต้องทางด้านสาธารณสุข ด้านการกีฬา ด้านโภชนาการ และ ด้านสุขอนามัยต่างๆ ให้กับประชาชนเพื่อการรักษาสุขภาพให้แข็งแรง เพื่อประโยชน์ ในการป้องกันโรค และมีสุขอนามัยที่ดี ของประชาชนทั่วประเทศ

๖. นโยบายด้านการเกษตร

๖.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการพัฒนาคความรู้ ความสามารถของเกษตรกรและพัฒนาคุณภาพของผลิตผลทางการเกษตร ด้วยวิธีการจัดการเกษตรแบบครบวงจร เพื่อเป็นการลดต้นทุน และใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีภายในประเทศอย่างมีคุณค่า

๖.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการ เพื่อให้มีการประกันราคาพืชผลของเกษตรกรให้เกิดความเป็นธรรม และจัดหาตลาดเพื่อจัดจำหน่ายออกสู่ตลาดโลก พร้อมทั้งรักษาคุณภาพของพืชผลทางการเกษตรให้มีมาตรฐานในระดับสากลอยู่เสมอ

๖.๓ ส่งเสริม สนับสนุนในด้านการวิจัยทางการเกษตรทุกประเภทอย่างจริงจังเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตผลทางการเกษตร โดยการเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชน เกี่ยวกับการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และการผลิตอาหารเพื่อการบริโภคภายในประเทศตลอดจนทำเป็นสินค้าส่งออกที่ได้มาตรฐานของโลก

๗. นโยบายอุตสาหกรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

๗.๑ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และจัดหามาตรการให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมทุกประเภท ที่มีประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลทางการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมอื่นๆ เพื่อการส่งออก รวมทั้งการจัดเขตอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน และสามารถดำเนินงานได้อย่างจริงจัง

๗.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้อุตสาหกรรมที่รัฐสนับสนุนมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ทั้งในระยะสั้น และ

ระยะยาวด้วยวิธีการศึกษาข้อมูลที่ดี มีวิธีการป้องกันในเรื่องของการบำบัดน้ำเสีย มลพิษทางอากาศ และความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของประชาชนในโรงงานต่างๆ ตามความเหมาะสม ที่เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริง

๗.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในทุกๆด้าน เช่น ต้นไม้ ป่า ดิน น้ำ อากาศ สัตว์ป่าและอื่นๆ ที่มีความสำคัญ ของมนุษย์ โดยจัดทำเป็นตัวอย่าง และให้ความรู้เกี่ยวกับประชาชนกับการส่งเสริม การป้องกัน การบำรุงรักษา สิ่งแวดล้อม รวมทั้งชี้ให้เห็นโทษภัยอันเกิดจากการ สูญเสียสิ่งแวดล้อม

๗.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการในการศึกษา วิจัย และ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสร้างคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในทางที่ถูกต้อง ไม่ทำลาย สิ่งแวดล้อมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยต้องมีการเผยแพร่ความรู้เรื่องนั้นๆ แก่ ประชาชนด้วย

๘. นโยบายด้านการสื่อสาร และคมนาคม

๘.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบโครงสร้างขนส่งมวลชน และ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีประสิทธิภาพและราคาถูก มีความคล่องตัว และรวดเร็ว ตรงต่อเวลา ตลอดจนมีความปลอดภัยในการให้บริการกับประชาชน อย่างทั่วถึงกันทั่วประเทศ

๘.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้ประเทศไทยเป็น ศูนย์กลางการคมนาคม และการสื่อสารในภูมิภาคเอเชีย สำหรับการติดต่อค้าขาย ระหว่างประเทศในแต่ละทวีป ทั่วโลก โดยมีขั้นตอนการจัดการด้วยระบบที่ชัดเจน รวดเร็วทันสมัย และมีอัตราค่าบริการราคาถูก

๕. นโยบายด้านการต่างประเทศ

๕.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และหาวิธีการต่างๆ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางการทูต ระหว่างประเทศ รวมทั้งความสัมพันธ์ทางด้านการค้า โดยวางตัวเป็นกลางกับทุกประเทศทั่วโลก

๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้มิ้นกการทูตของประเทศที่มีความรู้ ความสามารถ ในการเป็นตัวแทนของประเทศ เพื่อการสร้างภาพพจน์ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และสร้างมิตรประเทศอย่างดีทั่วโลก โดยหวังผลให้ประเทศไทยได้รับการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ทุกๆ ด้าน ในสิ่งที่ประเทศยังขาดแคลน โดยให้เป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยอมรับของประเทศต่างๆ ทั่วโลก

๑๐. นโยบายด้านสวัสดิภาพและแรงงาน

๑๐.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการให้เกิดการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม โดยให้มีการพัฒนาฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีคุณภาพ และกำหนดอัตราค่าจ้างแรงงานที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน

๑๐.๒ ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการประกันสภาพการจ้างงานให้เกิดความมั่นคง โดยจัดทำมาตรฐานแบบเกือหนุนกันระหว่าง นายจ้าง กับลูกจ้าง ควบคู่ไปกับระบบประกันสังคมจากรัฐ ระบบสวัสดิการที่จำเป็นจากนายจ้าง ระบบการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงาน และปลูกฝังให้ลูกจ้างมีความรับผิดชอบต่อการทำงานอย่างมีคุณภาพอยู่ตลอดเวลา

๑๐.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดหามาตรการพัฒนาคุณภาพ และเพิ่มปริมาณของฝีมือแรงงานที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศ

โดยการจัดการศึกษาและฝึกอบรมจากภาครัฐ และสนับสนุนให้มีการจัดส่งแรงงานที่ได้มาตรฐานไปทำงานในต่างประเทศ ที่มีความมั่นคง ปลอดภัย พร้อมค่าจ้างแรงงานที่เหมาะสมในทุกสาขาอาชีพเพื่อหารายได้ให้กับประชาชน

ข้อบังคับพรรคพลังประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การดำเนินกิจการของพรรคสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้จัดตั้งพรรคพลังประชาชน โดยความเห็นชอบของที่ประชุม จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคพลังประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองจาก นายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อว่า “พรรคพลังประชาชน” เรียกชื่อย่อว่า พปช. เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “PEOPLE POWER PARTY” และเรียกชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า PPP

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

๔.๑ เครื่องหมายพรรคพลังประชาชน ประกอบขึ้นด้วยวงกลมสองวง ภายในวงกลมเล็ก มีภาพแผนที่ประเทศไทยรูปขวานสีทอง มีธงไตรรงค์ปักปลิวไสว อยู่เหนือประเทศไทย และล้อมด้วยประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าทุกเพศ ทุกวัย ทุกสาขาอาชีพ ซึ่งร่วมใจกันปกป้องประเทศบนพื้นภายในวงกลม

เป็นสีเขียวสด ส่วนภายในวงกลมใหญ่ที่ล้อมรอบวงกลมเล็ก มีพื้นวงกลมเป็นตัวอักษรกราฟฟิก ชื่อของพรรคด้านบนเป็นภาษาไทยว่า “พรรคพลังประชาชน” และด้านล่างเป็นภาษาอังกฤษว่า “PEOPLE POWER PARTY” ตัวอักษรเป็นสีน้ำเงินเข้ม โดยมีเส้นวงกลมสีแดงเลือดหมูล้อมรอบดังภาพ

๕.๒ ทรายางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตามข้อ ๕.๑ หากแต่ใช้สีเดียวล้วน และสีพื้นของเครื่องหมายไม่มี ดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร เลขที่ ๑๑๓/๔ หมู่ที่ ๖ แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมีมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖ สาขาพรรคพลังประชาชนที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า “พรรคพลังประชาชน สาขา.....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

ข้อ ๗ อุดมการณ์และวัตถุประสงค์ของพรรค คือ

๗.๑ พรรคพลังประชาชน จัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้เป็นพรรคการเมืองของประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า และทุกสาขาอาชีพ ซึ่งมีวิธีดำเนินงานทางการเมืองตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๗.๒ พรรคพลังประชาชน คือตัวแทนของประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา อาชีพ ชั้นวรรณะ และไม่เลือกว่าประชาชนนั้นจะอยู่ในองค์กรใด เว้นไว้แต่บุคคลหรือองค์กรนั้นๆ เป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๗.๓ พรรคพลังประชาชนจะคงไว้ และเสริมสร้างสัมพันธไมตรีกับประชาชนทุกประเทศทั่วโลก โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเป็นชนสัญชาติใด เชื้อชาติใด หรือศาสนาใด

๗.๔ พรรคพลังประชาชนจะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชนชาวไทยทุกคน และประเทศชาติเป็นหลัก

๗.๕ พรรคพลังประชาชนจะยึดมั่นและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค นโยบายของพรรค มติของที่ประชุมใหญ่พรรค และอุดมการณ์ของพรรค อย่างเคร่งครัด ตลอดจนเคารพและปฏิบัติตามมติของเสียงข้างมากตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย

๑.๖ พรรคพลังประชาชนจะส่งเสริมการสร้างระบบพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองแบบมหาชน มิให้มีการผูกขาดโดยคนหนึ่งคนใด หรือกลุ่มคนเพียงกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดเท่านั้น ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๗ พรรคพลังประชาชนจะส่งเสริมนโยบายในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกชนชั้น ทุกหมู่เหล่า และทุกสาขาอาชีพ เข้ามามีส่วนร่วมในการเสียดล และมีความรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ตลอดจนการพัฒนาประเทศร่วมกัน โดยยึดแนวทางแห่งการปฏิบัติที่ว่า “การพัฒนาประเทศเป็นหน้าที่ที่สำคัญของประชาชนชาวไทยทุกคน”

๑.๘ พรรคพลังประชาชนจะส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยเข้าใจ และมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของตนเองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ อย่างชัดเจน และจริงจังทั่วประเทศ

หมวด ๒

องค์การบริหารงานภายในพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘ คณะกรรมการบริหารพรรค เลือกลงตั้งขึ้นมาจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่ โดยมีจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน แต่ไม่เกินสามสิบเจ็ดคนประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่น้อยกว่าสองคน)
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค (ไม่น้อยกว่าสองคน)
- (๕) เภรัญญาพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๕ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

(๑) ในการเสนอชื่อผู้หนึ่งผู้ใดที่จะคัดเลือกเป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่จะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบเจ็ดคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๘

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งเสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง และอาวุโสในการเป็นสมาชิกของพรรค ตลอดจนมีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๒)

(๔) ในกรณีทีจำนวนกึ่งหนึ่งตาม (๓) ข้างต้นเป็นตัวจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๕) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่กำหนด โดยเฉลี่ยให้ครบทั่วทุกภูมิภาค

บุคคลที่ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ และจะต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลผู้นั้นเสียก่อน

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคและกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี หรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคและกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระ

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการบริหารพรรคและกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน - หนี้สินต่อทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออกหรือสมาชิกพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งขึ้นไปเข้าร่วมลงชื่อให้ออก

(๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ตามข้อ ๑๐

(๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลง ทั้งคณะ

(๑๐) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลง ๒ ใน ๓ ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับอาวุโสทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งหัวหน้าพรรคคนใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิใช่เหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามแนวนโยบายของพรรค ขอบังคับพรรคและมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งคณะทำงานตลอดจนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามนโยบายพรรคและขอบังคับพรรคอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ควบคุมการและกำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อเตรียมส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่นตลอดจนการณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไป

(๔) ร่วมกันพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด คือ

(๔.๑) ควบคุมค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๔.๒) ควบคุมค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งได้กำหนดไว้ในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) พิจารณาดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๗) มีมติให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะทำงานและคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๘) พิจารณานุมัติและขุดเล็กการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) ควบคุมงานอำนวยการต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้องและแม่นยำ

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่ของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และจะต้องรายงานกิจกรรมและภารกิจในด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๑๑) รมรคในการจัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงิน และทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) สรรหาและพิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค ตลอดจนพิจารณา ลงโทษสมาชิกพรรคที่กระทำการฝ่าฝืนกฎระเบียบและข้อบังคับพรรค

(๑๓) พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) วางแผนการจัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อรองรับ การดำเนินงานตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างชั่วคราวประจำพรรค

(๑๕) พิจารณาดำเนินการแต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วย ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของ พรรคปฏิบัติ

(๑๗) กำหนดอำนาจหน้าที่อื่นๆ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและระเบียบข้อบังคับพรรค และเป็นไปตามนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค

(๑.๑) คือผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบใน กิจกรรมทั้งปวงของพรรคที่ได้กระทำลงไป

(๑.๒) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้เสร็จสิ้นตามแผนงานที่วางไว้

(๑.๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่ของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค

(๑.๔) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าวจนเสร็จสิ้น

(๑.๕) เป็นผู้ลงนามประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค กฎระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(๑.๖) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค หรือคณะกรรมการอื่นๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวันซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(๑.๗) ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของพรรค

(๑.๘) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค

(๓.๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรคตลอดจนกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๓.๒) เป็นผู้เสนอรายงานการประชุมต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และที่ประชุมร่วมคณะต่างๆ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะต่างๆ ในการประชุมใหญ่ของพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เทรย์ยูทิก มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ - รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบประมาณการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

(๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่

แถลงมติที่ประชุมของพรรค และกิจการต่างๆ ของพรรคให้กับประชาชนสมาชิกของพรรคหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสื่อมวลชน ตลอดจนประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) ส่วนกรรมการอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๑๔ กำหนดให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมาคณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๑๕ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้ คือ

เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อเสนอแนวความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนให้กับหัวหน้าพรรค หรือกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม และคณะที่ปรึกษาพรรคสามารถที่จะจัดให้มีการประชุมหารือภายในพรรค แต่จะต้องอยู่ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรค หรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

ส่วนที่ ๓

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๑๖ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรค อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรคโดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและผู้ช่วยสองคนเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๑๗ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้

๑๗.๑ ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านการเงินและบัญชี งานประชาสัมพันธ์ และงานธุรการ

๑๗.๒ ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านสมาชิก งานกิจการสภา และงานประสานงานทั่วไป

๑๗.๓ ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านงานนโยบายและแผน งานกฎหมาย และการเตรียมงานด้านข้อมูลต่างๆ รวมทั้งการจัดทำและจัดเก็บเอกสาร ทางด้านวิชาการต่างๆ

โครงสร้างดังกล่าวข้างต้น เลขานุการพรรคหรือผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ ของพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น โดยให้ ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรคทุกครั้ง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๑๘ กำหนดให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรคในพื้นที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยให้อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการ สาขาพรรค ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๙ สำนักงานสาขาพรรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบทางด้านงานการเงิน และบัญชีงานประชาสัมพันธ์ งานสมาชิก และงานธุรการ

หมวด ๓

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๐ การกำหนดแผนและระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้ง ตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ทั้งนี้ต้องมีสมาชิกสามัญตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาขาพรรคไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขา ภายในระยะเวลากฎหมายกำหนด

ข้อ ๒๑ การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรค ให้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ คือ ให้มีการดำเนินการจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานพรรคประจำพื้นที่ หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ก่อนจนกว่าจะครบหนึ่งปี จึงสามารถขออนุญาตต่อคณะกรรมการบริหารพรรคจัดตั้งเป็นสาขาพรรคได้เว้นแต่มีความจำเป็นและผู้ดำเนินการขอจัดตั้งในพื้นที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ มีความพร้อมคณะกรรมการบริหารพรรคอาจออนุมัติให้จัดตั้งเป็นสาขาพรรคได้

ข้อ ๒๒ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา ตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ภายในกำหนดระยะเวลาสิบปี ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้พื้นที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งต่อผู้ดำเนินการขอจัดตั้งของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคภายในหกสิบวัน และเมื่อ

สาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งต่อหัวหน้าพรรคภายใน ๑๕ วันนับแต่วันเลือกตั้ง เพื่อให้หัวหน้าพรรคจะได้พิจารณาอนุมัติให้จัดตั้งสาขาพรรคและแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองพิจารณาตามกฎหมายภายใน ๑๕ วันนับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานสาขาพรรค

ข้อ ๒๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้น จำนวนสิบเอ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ ของสาขาพรรคอีกห้าคน

กรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๒๕ ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานเป็นอันดับที่หนึ่ง แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่นๆ อีกเก้าคน

การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๒๕ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) เผยแพร่กิจกรรมของพรรค และรณรงค์หาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม ตลอดจนดำเนินการจัดให้มีทะเบียนสมาชิกพรรคในเขตพื้นที่ และจัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๓) จัดให้มีการเผยแพร่นโยบายของพรรคและความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรค และประชาชนโดยทั่วไป ตลอดจนเสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณาพร้อมกับเสนอชื่อบุคคลที่จะเข้ารับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้นๆ

(๔) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลปฏิบัติงานและกิจกรรมของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกรอบสามเดือน และภายในหกสิบวัน นับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) ครบวาระ

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรค ผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๘ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดย

ประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๒๗

(๖) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๒๙ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๐ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๔

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการบริหารพรรค มีหน้าที่ต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ โดยระบุให้ชัดเจนว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม โดยคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่

ข้อ ๓๒ ระเบียบวาระและญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๓๓ กำหนดให้การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญ ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรคและกรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๒๕ ในกรณีที่มีสาขาพรรค

(๔) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น

ข้อ ๓๔ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๓๓ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๓๕ กำหนดให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๓๖ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

(๑) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๓) การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) การรับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการอื่นๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๓๗ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมใหญ่ให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๘ ต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้งโดยหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุมหรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุม เพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๓๙ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสมือนกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมคณะกรรมการอื่น

ข้อ ๕๐ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสมเท่านั้น

ข้อ ๕๑ การประชุมของคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมีการประชุมในคณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในคณะนั้น ๆ จึงจะถือเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมสาขาพรรค

ข้อ ๕๒ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ โดยให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม และคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่

ข้อ ๔๓ ระเบียบวาระและวัตถุประสงค์ของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมวิสามัญ ต้องเสนอประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๔ การประชุมใหญ่สามัญ หรือวิสามัญสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังนี้คือกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และสมาชิกสามัญในเขตพื้นที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๔ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม และการลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่ประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๔๖ กำหนดให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๔๗ กิจการที่จะต้องกระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น คือ

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

(๓) การรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคและของสาขาพรรค

ข้อ ๔๘ กำหนดให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่การประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๙ กำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษ อีกทั้งได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรค จำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๐ ในการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะถือเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และมติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๕

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๕๑ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค ประเทศชาติ และประชาชน

(๒) ให้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) ให้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือ กรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค และสิทธิอื่น ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนด

(๔) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าวจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๔.๑) สามารถอธิบายอุดมการณ์ นโยบาย และข้อบังคับของพรรค ให้ประชาชน เข้าใจได้ง่ายและเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการบริหารพรรค และ/หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป ตลอดจนแนะนำและชักชวนให้ประชาชนเข้าร่วมเป็น สมาชิกของพรรคให้ได้มากที่สุด

(๔.๒) เป็นผู้ที่เสียสละและมีความมานะอดทนในการปฏิบัติตนตาม อุดมการณ์ของพรรคจนเกิดผลตามวัตถุประสงค์ของพรรค

(๔.๓) มีคุณสมบัติพิเศษอื่นๆ เช่น ทางด้านวิชาการ หรือประสบการณ์ ที่ประสบผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

ข้อ ๕๒ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อความมั่นคงของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรม ของพรรคด้วยจิตสำนึกภายใต้อุดมการณ์ของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งใน ทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ บริสุทธิ์ใจ และเสียสละ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค